

angaaende Spørgsmaalet, og Styrelsesraadet opfordredes til paany at optage Spørgsmaalet paa Dagsordenen for den kommende Konference.

Denne Resolution blev vedtaget af Konferencen med 75 Stemmer imod 37, idet Arbejdsgivergruppen stemte imod.

II. Arbejdsløshedsforsikring og forskellige Former for Hjælp til arbejdsløse.

Spørgsmaalet, der var til anden (afsluttende) Behandling, blev henvist til et særligt Udvalg, der som Basis for sine Forhandlinger benyttede et Udkast til Konvention og en Henstilling, udarbejdet af det internationale Arbejdsbureau paa Grundlag af de forskellige Regeringers Svar paa vedkommende Spørgeskema; med Hensyn til Spørgsmaalets første Behandling henvises til Beretningen om Konferencen i 1933, Side 33—34.

Arbejdsbureauets Konventionsudkast forpligtede de ratificerende Stater til at sikre Betaling af Erstatning (»indemnité«) eller Understøttelse (»allocation«) til arbejdsløse, saaledes at Ordningen kunde hvile paa en tvungen Forsikring, en frivillig Forsikring kombineret med et supplerende Hjælpesystem, et Hjælpesystem eller endelig en Kombination af de fornævnte Systemer, dog saaledes at Hjælpesystemerne skulde være ganske forskellige fra de almindelige Foranstaltninger til Hjælp til trængende.

Udvalget vedtog at definere Udtrykkene »Erstatning« og »Understøttelse« saaledes, at »Erstatning« omfattede Ydelser i Henhold til et System, der medfører Bidrag fra de paagældende arbejdsløse, medens »Understøttelse« sigtede til alle andre Former for Ydelser til arbejdsløse, bortset fra Hjælp af Fattigvæsenet.

Udvalgets Arbejdermedlemmer fandt, at Hjælpesystemerne, d. v. s. vederlagsfri Systemer, i hvilke de paagældende arbejdsløse ikke som ved Forsikringssystemer har en absolut Ret til Erstatning, var uforenelige med en Arbejders Værdighed, og de foreslog derfor, at Konventionen skulde forudsætte enten en tvungen Forsikring eller en frivillig Forsikring eller endelig en Kombination af disse to Systemer kombineret med et supplerende Hjælpesystem. Dette Forslag blev vedtaget af Udvalget med 60 Stemmer mod 59.

Arbejdergruppen rejste dernæst Indsigelse mod, at Bureauets Udkast undtog Landarbejderne fra Konventionens Omraade; et Forslag om at inddrage denne Kategori af Arbejdere under Konventionen blev dog forkastet. Udvalget vedtog derimod paa den italienske Regeringsrepræsentants Forslag en Resolution, der opfordrede Arbejdsbureauet til at foretage en Undersøgelse af Arbejdsløsheden indenfor Landarbejderne samt til, hvis der maatte findes Anledning dertil, at give Regeringerne Lejlighed til at udtale sig om, hvilke Foranstaltninger der burde træffes, for at man snarest kunde naa til en international Regulering af det heromhandlede Spørgsmaal ogsaa for Landarbejdernes Vedkommende.

Medens Arbejdsbureauets Udkast fastsatte, at Retten til Understøttelse, men ikke Retten til Erstatning, kunde gøres betinget af, at vedkommende overtog Beskæftigelse ved Nødhjælpsarbejder, organiseret af en offentlig Myndighed, vedtog Udvalget paa Forslag af den hollandske Regeringsrepræsentant et Ændringsforslag, hvorefter denne Bestemmelse udvidedes til at omfatte ogsaa Retten til Erstatning.

Arbejdergruppen i Udvalget bekæmpede dernæst hæftigt en Bestemmelse i Bureauets Udkast, hvorefter Retten til Understøttelse, men ikke Retten til Erstatning, kunde gøres afhængig af, at vedkommende konstateredes at være i en Trangstilstand. Udvalget vedtog dog den af Bureauet foreslaaede Bestemmelse.

Udvalget vedtog dernæst med forskellige Ændringer Arbejdsbureauets Forslag til en Henstilling, opstillende en Række almindelige Principper som velegnede til at